

tema se je zastavil zaradi družbenih sprememb, o naravi katerih pa si tudi nihče ni bil docela na jasnem, vse dokler nastanek bogatega sloja ni prepričljivo pokazal na to, da je zmaga demokracije utemeljila zmago kapitalizma. Vprašanje »modela« šolstva, ki je lahko bolj ali manj selektiven, kompetitiven, segregacijski ali karkoli vmes, je seveda ključno. Bistveno je, kako »model« funkcionira, ne pa, kako je deklariran. Danes skoraj ni dežele, kjer bi priznali, da izobraževanje ni vsem dostopno, svobodno itn., toda skoraj nikjer niso rešeni učinka segregacije, deprivilegiranja in favoriziranja na socialni podlagi, kar običajno potrjujejo ne ravno pogoste študije, ki se nanašajo na korelacije med socialnim izvorom učencev in njihovimi izobraževalnimi dosežki. Zelo verjetno je, da k takim učinkom pripomorejo mehanizmi izobraževanja, ki so kajpak deklarirani kot strokovno utemeljeni in kot dejavniki kakovosti. Ali je za take učinke kriv samo »model« šolanja ali pa gre za neobvladljive zunajšolske dejavnike, je seveda še posebno vprašanje. V tem pogledu se prav tako srečujemo z vrsto kontroverz, ki so dostikrat rešljive samo politično, kajti stroka lahko samo predstavi prednosti in slabosti posameznih modelov in v skrajnem primeru še opozori na njihovo uskladjivost z nacionalno šolsko tradicijo ter s sociološko ugotovljivimi danostmi.